

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 augustus 2019 met nummer RvVb-A-1819-1310
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0219-A

Verzoekende partijen	1. de nv DELVOYE ART 2. de heer Wim DELVOYE vertegenwoordigd door advocaat Gwijde VERMEIRE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Voskenslaan 301
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 24 november 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 oktober 2017.

De verwerende partij heeft aan de nv EDF LUMINUS (hierna de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het oprichten van een windturbine met bijhorende infrastructuur, inclusief de bouw van een middenspanningscabine en de aanleg van het kabeltracé op de percelen gelegen te 9230 Wetteren, Geerbosstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie G, nummers 1310C, 1312C, 1316A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

Op de zitting van 18 juni 2019 stelt de kamervoorzitter de zaak in dezelfde staat in voortzetting naar de terechtzitting van 2 juli 2019 om de verwerende partij in de mogelijkheid te stellen de nodige stukken neer te leggen over de stand van zaken van de milieuvergunning na vernietiging door de Raad van State.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 2 juli 2019.

De procespartijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014

houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 29 januari 2015 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het oprichten van een windturbine met bijhorende infrastructuur, inclusief de bouw van een middenspanningscabine en de aanleg van het kabeltracé” op de percelen gelegen te 9230 Wetteren, Geerbosstraat zn.

De verwerende partij verleent op 16 juni 2015 een stedenbouwkundige vergunning.

Met het arrest van 30 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0906 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 16 juni 2015 en beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag binnen een termijn van vier maanden.

Na dit vernietigingsarrest herneemt de verwerende partij de administratieve procedure.

De verwerende partij verleent op 6 oktober 2017 een stedenbouwkundige vergunning. Dit is de bestreden beslissing.

Ondertussen werd ook door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren op 8 juni 2015 en in administratief beroep door de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 26 november 2015 een vergunning verleend voor de exploitatie van de windturbine.

De beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 november 2015 wordt vernietigd door de Raad van State met het arrest nr. 242.513 van 4 oktober 2018.

Na heroverweging weigert de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 28 februari 2019 de milieuvergunning. Tegen deze beslissing wordt geen beroep tot vernietiging bij de Raad van State aangetekend.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Voorwerp van de VORDERING

Artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO en artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet bepalen dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervalt wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt.

Er is een definitieve weigering van de milieuvergunning wanneer de termijn om administratief beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, verstreken is, of wanneer de vergunningverlenende overheid de milieuvergunning na administratief beroep heeft geweigerd.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing, als gevolg van de definitieve weigering van de overeenkomstige milieuvergunning door de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 28 februari 2019, van rechtswege is vervallen en het huidige beroep derhalve zonder voorwerp is.

V. KOSTEN

1.

De verzoekende partijen vragen om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt.

De verwerende vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partijen komt.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Het teloorgaan van het voorwerp van het beroep is evenwel niet toe te schrijven aan de verzoekende partijen noch aan de verwerende partij, maar is enkel te wijten aan de definitieve weigering van de overeenkomstige milieuvergunning, zodat het de Raad passend en billijk voorkomt de kosten van het geding over de partijen te verdelen.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

Het teloorgaan van het voorwerp van het beroep en de daaruit volgende verwerping van het beroep van de verzoekende partijen is het gevolg van het verval van rechtswege van de bestreden beslissing gelet op de definitieve weigering van de overeenkomstige milieuvergunning. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet beschouwd worden als de in het gelijk gestelde partijen, noch kan de verwerende partij beschouwd worden als ten gronde in het ongelijk gesteld.

Gelet op de specifieke concrete omstandigheden van de voorliggende zaak, wordt het verzoek van de verzoekende partijen tot toekenning van de rechtsplegingsvergoeding verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging bij gebrek aan voorwerp.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen en de verwerende partij, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 augustus 2019 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO